

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 13C/382/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1215222250
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Gašpirová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2016:1215222250.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave v konaní samosudcom Mgr. Zuzanou Gašpirovou v právnej veci navrhovateľa: Dopravný podnik Bratislava, a.s., Olejkárska 1, Bratislava, IČO: 00492736, zastúpený: JUDr. Vladimírom Kánom, advokátom, AK, Námestie Martina Benku 9-C1, Bratislava proti odporcovi: R. D., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom U. X, XXX XX Q., zastúpený opatrovníkom B. Č., pracovníčkou Okresného súdu Bratislava II, o zaplatenie 70,70 eura takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 70,70 Eur do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 16,50 Eur, titulom zaplateného súdneho poplatku a trovy konania vo výške 29,99 Eur, titulom náhrady trov právneho zastúpenia, na účet právneho zástupcu navrhovateľa, JUDr. Vladimíra Kána, číslo účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX, IBAN: P. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, SWIFT: Y., VS: XXXXXXXX, a to všetko do 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 23.9.2015 domáhal zaplatenia 70,70 Eur a náhrady trov konania, nakoľko odporca sa v dopravnom prostriedku navrhovateľa nepreukázal na výzvu kontrolného orgánu platným cestovným lístkom.

Súd vydal platobný rozkaz č. k. 13C/382/2015-12 zo dňa 6.10.2015, ktorým odporcu zaviazal k zaplateniu uvedenej sumy a náhrady trov konania.

Nakoľko sa platobný rozkaz nepodarilo doručiť do vlastných rúk odporcu, súd ho uznesením č. k. 13C/382/2015-27 zo dňa 4.2.2016 zrušil.

Uznesením č. k. 13C/382/2015-28 zo dňa 29.2.2016 ustanovil súd odporcovi podľa § 29 ods. 2 a 6 Občianskeho súdneho poriadku opatrovníka z dôvodu, že súdu sa nepodarilo zistiť pobyt odporcu a na adrese známej súdu sa nezdrúže. Opatrovník sa k návrhu nevyjadril.

Súd v predmetnej veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, a to za zachovania lehoty 5 dní podľa § 156 ods. 3 O.s.p., kedy miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku súd oznámil na úradnej tabuli súdu dňa 22.3.2016.

Z hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok zo dňa 20.4.2015 mal súd za preukázané, že odporca dňa 20.4.2015 o 19.40 hod. cestoval v dopravnom prostriedku navrhovateľa na linke č. XX a

na výzvu revízora sa nepreukázal platným cestovným dokladom. Odporca odmietol zaplatiť cestovné vo výške 0,70 Eur a sankciu vo výške 70,-Eur.

Podľa § 760 Občianskeho zákonníka, zmluvou o preprave osôb vzniká cestujúcemu, ktorý za určené cestovné použije dopravný prostriedok, právo, aby ho dopravca prepravil do miesta určenia riadne a včas.

Podľa § 14 ods. 1 písm. d) zákona č. 56/2012 Z. z. o cestnej doprave cestujúci je povinný zaplatiť cestovné a na výzvu vodiča, iného člena osádky autobusu alebo revízora preukázať sa platným cestovným lístkom.

Podľa § 14 ods. 2 zákona č. 56/2012 Z. z. ak sa pri kontrole cestovných lístkov v autobuse alebo bezprostredne po vystúpení z neho na zastávke cestujúci nepreukáže vodičovi, inému členovi osádky autobusu alebo revízorovi na jeho výzvu platným cestovným lístkom, je povinný na mieste zaplatiť cestovné a sankčnú úhradu podľa tarify; inak je povinný poskytnúť identifikačné údaje na vymáhanie cestovného a sankčnej úhrady v rozsahu meno a priezvisko, dátum narodenia, adresa trvalého pobytu, číslo občianskeho preukazu alebo iného dokladu totožnosti. Ak ide o maloletého, zisťujú sa identifikačné údaje aj o jeho zákonom zástupcovi.

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 56/2012 Z. z. sankčnú úhradu pri nepreukázaní sa platným cestovným lístkom určí dopravca najviac do stonásobku základného cestovného bez príplatkov.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 56/2012 Z. z. dopravca je povinný zverejniť tarifu na svojom webovom sídle a zabezpečiť, aby sa aspoň základné údaje sprístupnili verejnosti v cestovnom poriadku, a ak je to možné, aj v priestoroch autobusovej stanice a v autobusoch, a aby osádka autobusu a revízori boli schopní informovať cestujúcich o sadzbách a ostatných cenách pred začatím prepravy a počas nej.

Podľa Tarify Mestskej hromadnej dopravy v Bratislave platnej v rozhodnej dobe, t.j. dňa 20.4.2015 základné cestovné bez príplatkov a zliav bolo 0,70 Eur.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že odporca cestoval v dopravnom prostriedku navrhovateľa, pričom sa na výzvu revízora nepreukázal platným cestovným lístkom.

Nastúpením odporcu do dopravného prostriedku navrhovateľa došlo medzi účastníkmi k vzniku zmluvy o preprave. Povinnosťou odporcu bolo zaplatiť za prepravu určené cestovné, čo však nesplnil. V zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení (§ 14 ods. 2 a § 17 ods. 2 zákona č. 56/2012 Z.z.) preto odporcovi vznikla povinnosť zaplatiť nielen základné cestovné vo výške 0,70 Eura, ale aj sankčnú úhradu vo výške 70,-Eur. Súd, na základe vyššie uvedeného, nárok navrhovateľa posúdil ako dôvodný a odporcu zaviazal na zaplatenie návrhom uplatnenej istiny v plnej výške.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a navrhovateľovi, ktorý mal vo veci plný úspech priznal náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie práva. Zároveň pri svojom rozhodovaní súd zohľadnil znenie ustanovenia § 150 ods. 2, v zmysle ktorého ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd znížiť.

Súd priznal navrhovateľovi náhradu trov konania z titulu zaplateného súdneho poplatku za návrh vo výške 16,50 Eur.

Čo sa týka náhrady trov právneho zastúpenia, súd v prvom rade nepriznal navrhovateľovi náhradu za uplatnený úkon- pokus o zmier (výzva na zaplatenie) zo dňa 25.5.2015, nakoľko v zmysle § 13a) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len " vyhláška") nepredstavuje táto výzva úkon právnej služby v zmysle tohto ustanovenia. Podľa názoru súdu, keďže žiadny právny predpis nevyžaduje realizáciu pokusu o zmier a výzvy na plnenie ako hmotnoprávnu podmienku úspešného uplatnenia si nároku na súde, nemožno tento úkon kvalifikovať ako nevyhnutne potrebný a priznanie náhrady trov právneho zastúpenia by v tomto prípade bolo v rozpore s požiadavkou účelnosti vynaložených trov. Okrem uvedeného má súd za to, že tento úkon možno subsumovať pod úkon právnej služby- prevzatie a príprava zastúpenia, ktorý si v rámci náhrady trov navrhovateľ tiež vyčíslil. Súd preto uznal ako úkon právnej služby 2 uplatnené úkony,

a to 1. príprava a prevzatie zastúpenia zo dňa 29.6.2015 (§ 13a ods. 1 písm. a) vyhlášky) a 2. písomné podanie návrhu dňa 23.9.2015 (§ 13a ods. 1 písm. b) vyhlášky), pričom základná sadzba tarifnej odmeny činí za jeden úkon 16,60 Eur (§ 10 ods. 1 vyhlášky), teda 2x 16,60 Eur, t.j. 33,20 Eur. Zároveň súd pri vyčíslení náhrady trov právneho zastúpenia vychádzal z ustanovenia § 16 ods. 3 vyhlášky, ktoré priznáva paušálnu náhradu výdavkov vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby, v tomto prípade vo výške 8,39 Eur, teda 2x 8,39 Eur, t.j. 16,78 Eur. Vzhľadom ku skutočnosti, že právny zástupca navrhovateľa je platiteľom DPH, má podľa § 18 ods. 3 vyhlášky nárok na zvýšenie odmeny (33,20 Eur) a náhrady (16,78 Eur) o daň z pridanej hodnoty 20% (teda 20% zo sumy 49,98, t.j. 9,99 Eur). Spolu náhrada trov právneho zastúpenia predstavuje 33,20 Eur + 16,78 Eur + 9,99 Eur t.j. 59,98 Eur.

Vychádzajúc z dikcie ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p., súd konštatuje, že v tomto konaní sú splnené podmienky na jeho aplikáciu. Jedná sa totižto o drobný spor a trovy konania sú voči samotnej pohľadávke neprimerané, a to z viacerých hľadísk. Vychádzajúc z úmyslu zákonodarcu a najmä z dôvodovej správy k novele O.s.p. č. 348/2008 Z.z., ktorou bolo ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p. zavedené do právneho systému, cieľom súdneho konania v drobných sporoch má byť vymoženie pohľadávky s čo najnižšími nákladmi, pričom nemôže prevažovať záujem na vedení konania z dôvodu, že ide o zaujímavé veci z hľadiska odmeny advokáta. Trovy konania, tak ako boli v návrhu uplatnené (vo výške 106,46 eur) predstavujú viac ako dvojnásobok výšky uplatnenej pohľadávky, pričom nemožno neprihliadnuť na skutočnosť, že v konaní sa jedná o jednoduchú vec, kedy skutková a právna stránka sporu je štandardná a viacnásobne sa opakujúca, predmet sporu si po právnej stránke nevyžaduje náročnú prípravu advokáta a všetky úkony právnej služby majú formu tzv. formulárového úkonu, t.j. návrh na začatie konania je vo všetkých prípadoch z hľadiska právnej argumentácie rovnaký a dochádza len k zmene v označení značky veci navrhovateľa, mena a adresy odporcu, prípadne výšky žalovanej sumy. Najmä vzhľadom na vyššie uvedené argumenty sa súdu javí výška uplatnených trov ako neprimeraná a považuje jej zníženie za náležité a odôvodnené. Je nutné tiež zdôrazniť, že zákon žiadnym spôsobom neupravuje postup súdu pri určovaní výšky náhrady trov pri drobných sporoch a prípadné zníženie náhrady závisí výlučne od úvahy súdu. S prihliadnutím na nespornú existenciu nároku advokáta (právneho zástupcu) na odmenu za poskytnuté právne služby, súd priznal navrhovateľovi náhradu trov konania vo výške 16,50 Eur (titulom zaplateného súdneho poplatku) a náhradu trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby vo výške 16,60 Eur, spolu s paušálnou náhradou 8,39 Eur a 20% DPH, spolu vo výške 29,99 Eur.

Náhradu trov konania je odporca povinný zaplatiť advokátovi navrhovateľa (§ 149 ods. 1 O. s. p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Bratislava II na Krajský súd v Bratislave, písomne, v troch rovnopisoch.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.). Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 O. s. p.)

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonaním navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.